

водата, а другъ неловко се покатерваше и заемаше неговото мѣсто на леда. При такъвъ ужасенъ мразъ тюленитѣ трѣбва много внимателно да наглеждатъ своитѣ отдушници, защото въ противенъ случай отдушниците биха могли да замръзнатъ и да се запушатъ съ дебелъ ледъ, а това значи за тюленитѣ сигурна смъртъ отъ задушване.

Тѣзи кратки моменти, когато тюленитѣ изкачатъ отъ водата и се покатерватъ на леда да подишатъ въздухъ, сж най-опасни за живота имъ, Тѣ обикновено лежатъ до самия отдушникъ. При това, единъ отъ тѣхъ изпълнява стражарска длъжностъ и оглежда зорко и внимателно околната ледена пустиня.

2. Човѣкътъ

Единъ човѣкъ изкочи изъ-задъ снѣжнитѣ прѣспи, натрупани до хълмоветѣ. Човѣкътъ изпълзѣ лежишкомъ отъ низката врата на колибата си. Следъ това се изправи и внимателно огледа наоколо. Яката му набита фигура бѣше облѣчена съ кожи.

Малкитѣ очички на този мжжъ, навикнали въ колибата да виждатъ презъ димъ и задухливъ въздухъ, сега на открито можеха да виждатъ подалечъ, дори и отъ очитѣ на бѣлата мечка. Той веднага забеляза, че вѣтърътъ е престаналъ. Въпрѣки лютия студъ, въ душата му свѣтна надежда. Той не са боеше отъ студа, а само отъ глада, който заплашваше неговата челядь, — презъ дългото време, когато върлуваше вѣтърътъ, всички хранителни запаси бѣха почти довършени.

Той радостно поздрави мраза, защото мразътъ ще затвори съ ледъ по-голѣмата частъ отъ тю-